

SENTINȚA CIVILĂ NR. 8952
Ședința publică din data de 14.07.2021
Instanța constituită din:
PREȘEDINTE: ANDREI SIMONA MARIA
GREFIER: MORAR CLAUDIA

Pe rol se află soluționarea cauzei civile formulată de petentul MIOC MARIUS REMUS, în contradictoriu cu intimatul INSPECTORATUL DE JANDARMI JUDEȚEAN TIMIȘ, având ca obiect *plângere contravențională*.

Procedura de citare este legal îndeplinită, fără citarea părților.

S-a făcut referatul cauzei de către grefierul de ședință, după care, se constată că mersul dezbaterilor au fost consemnate în încheierea de ședință din data de 29.06.2021, ce face parte integrantă din prezenta sentință, când instanța, având nevoie de timp pentru a delibera, a amânat pronunțarea pentru astăzi.

INSTANȚA

Deliberând asupra cauzei civile de față, constată următoarele:

Prin cererea înregistrată pe rolul acestei instanțe la data de 02.04.2021 sub numărul de dosar 9255/325/2021, petentul MIOC Marius Remus a solicitat în contradictoriu cu intimatul Inspectoratul de Jandarmi Județean Timiș, anularea procesului - verbal de contravenție seria JO nr. 2167280 din data de 22.03.2021, iar în subsidiar, înlocuirea cu avertismentul a sancțiunii dispuse în cuprinsul procesului verbal, cu cheltuieli de judecată.

În motivare, petentul a arătat că procesul verbal se bazează pe aprecieri subiective și neîntemeiate. În data de 14.03.2021 s-a deplasat în Piața Victoriei din Timișoara, moment în care a fost acostat de către un jandarm care i-a cerut să se legitimeze și să-i arate declarația pe propria răspundere. A îndeplinit de îndată această cerință, prezentându-i declarația pe propria răspundere, pe care trecuse faptul că se deplasează în centrul Timișoarei, desfășurând activitate economică pe cont propriu, fiind propriul său angajat și își eliberează singur adeverință de angajator.

Potentul a arătat că jandarmul a dorit să afle amănunte suplimentare despre motivul prezenței sale în zonă, iar el fiind o fire mai morocănoasă și neavând chef să socializeze cu dânsul, i-a răspuns că nu cred că are vreo obligație de a da amănunte suplimentare față de ceea ce deja scria în declarația pe proprie răspundere.

Contrar celor afirmate în procesul verbal, la momentul respectiv nu avea cunoștință că ar urma să fie sancționat contravențional. Jandarmul s-a dus la mașină cu documentele pe care i le dăduse, probabil și-a notat ce scria pe ele, apoi s-a întors și i-a înapoiat documentele fără să pomenească ceva despre vreo sancțiune. Nici n-ar fi un motiv pentru sancțiune atâta vreme cât avea asupra sa declarația pe proprie răspundere prevăzută de lege, lucru care este de altfel recunoscut în însăși procesul verbal și în această declarație era trecut centrul Timișoarei, ca loc unde trebuia să se deplaseze.

Potentul a arătat că datorită convingerilor sale ecologiste, pentru a evita producerea unei cantități inutile de deșeuri, refolosește declarațiile pe proprie răspundere, ștergând data și trecând noua dată, că face acest lucru fiindcă încă din 2020 a existat o discuție cu privire la

admisibilitatea schimbării datei pe declarația pe proprie răspundere și răspunsul oficial a fost că refolosirea declarației prin modificarea datei este legală.

Petentul a arătat că nu mai știe unde a pus declarația pe proprie răspundere pe care a folosit-o în data de 14.03.2021 și dacă ar găsi-o ar fi ștersături ulterioare, deci nu știe dacă ar avea forță probantă. Oricum, faptul că a avut declarație pe proprie răspundere la el nu este subiect de dispută, fiind recunoscut chiar de către intimată în procesul verbal contestat.

În esență, jandarmeria pretinde că, deși a avut declarație pe proprie răspundere, aceasta era mincinoasă și el nu avea motiv justificat de a fi prezent în Piața Operei la ora respectivă. Aceasta este o impresie subiectivă și neîntemeiată a jandarmului, pentru care nu este prezentată nicio dovadă.

Petentul a considerat că aplicarea unei sancțiuni se poate face doar pe baza unor dovezi de netăgăduit și nu pe baza unor impresii subiective. Dacă își amintește bine, în Piața Victoriei a discutat cu diferite persoane, potențiali clienți ai afacerii sale independente.

S-a mai arătat de către petent că procesul verbal nu este motivat în drept, iar ca temei al amenzii se invocă an. 65 lit. o și art. 66 lit. b din Legea nr. 55/2020 raportat la art. 3 din Anexa 3 de la H.G. nr. 293/2021. În procesul-verbal nu există nicio referire la vreun act normativ din care să rezulte că în zona geografică în care se afla fusese instituită carantina și că nu avea de fapt nici un fel de obligație de a justifica prezența în zonă.

Petentul a mărturisit că el însuși, la data de 14 martie 2021, indus în eroare de știrile false din presă, a crezut că nu are voie să se deplaseze în oraș decât cu declarație pe proprie răspundere prin care să justifice prezența sa într-o anumită zonă a orașului. Nu a găsit însă în Monitorul Oficial al României nici un act normativ din care să rezulte că în Timișoara exista carantină pe data de 14.03.2021 și că obligația de a avea o declarație pe proprie răspundere la deplasări prin oraș este o realitate juridică.

S-a mai arătat de către petent că la întocmirea procesului verbal nu s-au respectat prevederile art. 16 alin. 1, art. 16 alin. 7 și art. 19 alin. 1 din O.G. nr. 2/2001, întrucât nu doar că nu i s-a adus la cunoștință că are dreptul de a face obiecțiuni, dar nici măcar faptul că i se întocmește un proces verbal de amendă nu i s-a comunicat și că nu există niciun martor care să certifice că a refuzat să participe la întocmirea procesului verbal.

Întocmirea procesului verbal la sediul unității este un abuz, o modalitate nelegală prin care jandarmeria l-a lipsit de dreptul său la apărare, dreptul de a lua cunoștință de procesul verbal și de a consemna obiecțiunile sale la acesta. Însuși procesul-verbal precizează că a staționat în Piața Victoriei aproximativ 30 de minute (de fapt, a discutat cu unele persoane). În aceste 30 de minute era timp destul pentru ca jandarmul să întocmească procesul verbal și să i-l aducă la cunoștință.

Voința legiuitorului, prin O.G. nr. 2/2001, a fost ca posibilul contravenient să poată preciza în procesul verbal de contravenție obiecțiunile pe care le are față de acesta, tocmai pentru a se evita abuzurile organelor de ordine care, având plan de amenzi de îndeplinit, ar fi tentate să întocmească procese-verbale în care să consemneze fapte neadevărate. Needucerea la cunoștința posibilului contravenient a procesului verbal este prevăzută ca o excepție, pentru cazul unor contravenienți de rea credință, care nu vor să semneze de luare la cunoștință.

Faptul că a avut declarație pe proprie răspundere la el este îndestulător pentru a dovedi netemeinicia procesului verbal contestat, neexistând vreo obligație a sa de a da explicații jandarmului prin care să justifice prezența sa în zonă.

În drept, s-au invocat dispozițiile O.G. nr. 2/2001, Legea nr. 55/2020, art. 24 alin. 1 din Constituție, Cod civil și Codul de procedură civilă.

În probațiune, petentul a solicitat instanței încuviințarea probei cu înscrisuri.

La data de 10.05.2021 intimatul a depus **întâmpinare** prin care a solicitat respingerea plângerii ca netemeinică și menținerea sancțiunii aplicate prin procesul-verbal cu seria JO nr. 2167280 din data de 14.03.2021.

În motivare, intimatul a arătat că în data de 14.03.2021, în intervalul orar 16.00 - 17.00, în municipiul Timișoara, câteva persoane au protestat împotriva măsurilor și restricțiilor dispuse de către legiuitor pentru această perioadă, protestul desfășurându-se în centrul Timișoarei, Piața Victoriei.

Acest protest s-a desfășurat în contextul în care era instituită măsura de carantină zonală pentru municipiul Timișoara și alte patru comune limitrofe, dar și existenței stării de alertă pe teritoriul României și instituirii măsurilor privind prevenirea și combaterea efectelor pandemiei de COVID-19, în scopul protejării drepturilor la viață, la integritate fizică și la ocrotirea sănătății, inclusiv prin restrângerea exercițiului altor drepturi și libertăți fundamentale.

Astfel, începând cu data de 08.03.2021, pentru o perioadă de 14 zile, prin Ordinul D.S.U. nr. 6578 din 06.03.2021, s-a dispus instituirea măsurii de carantină zonală pentru municipiul Timișoara, măsurile dispuse prin respectivul act normativ fiind menținute prin Ordinul D.S.U. nr. 6699 din 21.03.2021, cu aplicabilitate începând cu data de 22.03.2021 ora 00:00, pentru o perioadă de 72 de ore, ulterior fiind emis un nou Ordin al D.S.U. (nr. 6743 din 24.03.2021), prelungindu-se, pentru încă 7 zile, măsura carantinării localității Timișoara.

În împrejurările arătate, în localitatea Timișoara erau interzise organizarea și desfășurarea adunărilor publice, circulația și staționarea în spațiile publice fiind permise doar în baza unor motive justificate, fiind necesare documente obligatorii în sensul arătat (legitimatie de serviciu, adeverință de la angajator, declarație pe propria răspundere), iar purtarea măștii de protecție, astfel încât să acopere nasul și gura, era obligatorie pentru toate persoanele care au împlinit vârsta de 5 ani, prezente în spații publice închise și deschise.

Jandarmii, conform atribuțiilor conferite de către legiuitor, au asigurat măsurile de ordine publică specifice situației menționate și au constatat, nemijlocit, cu acel prilej, diverse încălcări ale normelor legale.

Astfel, s-a constatat, nemijlocit, faptul că o persoană, identificată ulterior ca fiind petentul, participant la protestul respectiv, a staționat în zona menționată circa 30 de minute și, la solicitarea justificată a agentului constator de a prezenta declarația pe proprie răspundere, a prezentat un înscris în care erau bifate mai multe puncte, fără ca acestea să constituie justificări ale staționării/plimbării sale în Piața Victoriei.

Întrucât legiuitorul a sancționat „nerespectarea de către persoanele fizice a interdicției de ieșire din clădirile, localitățile sau zonele geografice în care a fost instituită carantina potrivit art. 5 alin. 3 lit. c” - faptă prevăzută de art. 65 lit. o din Legea nr. 55/2020 privind unele măsuri pentru prevenirea și combaterea efectelor pandemiei de COVID-19, persoanei în cauză i s-a încheiat proces verbal de contravenție, sancțiunea aplicată fiind cea minimă stabilită de către legiuitor, conform art. 66 lit. b.

Intimatul a arătat că procesul verbal de contravenție este legal întocmit, cu respectarea cerințelor prevăzute de lege, petentului fiindu-i comunicat faptul că, prin conduita sa, a încălcat normele legale, actul de sancționare fiind încheiat, ulterior, la sediul unității, consemnare aptă să suplinească absența semnăturii unui martor asistent, conform dispoziției legiuitorului.

Plângerea petentului conține motive de circumstanță, încercându-se în realitate sustragerea de la răspundere, fiind invocate diverse aspecte, unele vădit neîntemeiate, fără legătură cu prezenta cauză. Așa cum reiese din conținutul procesului verbal de constatare, precum și din raportul de serviciu al agentului constator, petentul a staționat/s-a plimbat prin Piața Victoriei circa 30 de minute, fără a putea justifica acest lucru, iar o declarație pe proprie răspundere, așa cum a stabilit legiuitorul în această perioadă de restricții, trebuie să conțină aspecte veridice, reale, simplul fapt al existenței/prezentării sale nefiind suficient pentru conformarea cu dispozițiile legale incidente.

Doar lipsa mențiunilor limitativ enumerate în art. 17 din O.G. nr. 2/2001 atrage nulitatea absolută a procesului verbal de contravenție, nefiind incidente astfel de situații în prezenta cauză.

Intimatul a solicitat să se aibă în vedere și obligația tuturor persoanelor de a respecta normele de conduită privind prevenirea și combaterea răspândirii bolilor (coronavirusului), așa cum au fost stabilite de către autorități și instituțiile publice specializate.

Sanțiunea contravențională a fost aplicată ca urmare a comportamentului petentului, neputând fi omise carantinarea unei localități, starea de alertă instituită la nivel național și măsurile care au fost dispuse de legiuitor și aplicabile acestei perioade.

În probațiune, intimatul a solicitat încuviințarea probei cu înscrisuri și cu înregistrarea video.

În drept, s-au invocat dispozițiile art. 205, 315 și 411 Cod de procedură civilă, O.G. nr. 2/2001, Legea nr. 55/2020, H.G. nr. 293/2021, Ordinele D.S.U. nr. 6578 din 06.03.2021, nr. 6699 din 21.03.2021 și nr. 6743 din 24.03.2021.

La data de 19.05.2021 petentul a depus **răspuns la întâmpinare** prin care a arătat că se opune acceptării ca dovezi a „raportului de serviciu” din 6 mai 2021 a sergentului major Tene Mihai, a fotografiilor și înregistrării video.

Potentul a arătat că nu are siguranța că filmarea cu el în Piața Victoriei este cu adevărat din data de 14 martie 2021 când s-au petrecut întâmplările supuse judecății.

Potentul a mai arătat că erau jandarmi în diferite părți ale Pieței Victoriei, legitimau pe oricine trecea pe acolo și cereau declarația pe proprie răspundere. Acel înscris, de care se spune în întâmpinare că l-a prezentat, era exact declarația pe proprie răspundere cerută de lege, iar justificarea prezenței sale în acel loc s-a făcut exact cum spune legea, prin bifarea unor puncte din acea declarație. În toată perioada carantinei a avut adeverință de la angajator, adică de la el însuși, PFA Mioc Marius Remus, a cărui înregistrare la Registrul Comerțului a prezentat-o.

A avut totodată declarație pe proprie răspundere în care a bifat că se deplasează în interes profesional. Crede că bifase și „îngrijire persoane”, deoarece o îngrijește pe mama sa, medic pensionar de 92 de ani, la aprovizionare, ea nefiind în stare să se deplaseze singură la prăvălii, iar după discuțiile cu potențialii clienți intenționa să facă cumpărături pentru aceasta și poate și pentru el (de aceea e posibil să fi bifat și punctul referitor la aprovizionare).

Existența declarației pe proprie răspundere și faptul că în ea era trecut locul în care a fost depistat nu sunt contestate de intimată, ci sunt doar aprecieri subiective cu privire la faptul că acea declarație pe proprie răspundere nu constituie o justificare a prezenței sale în zonă. Dar legea spune că prin asemenea declarație pe proprie răspundere se justifică deplasările persoanelor în perioada carantinei și nu prevede nici o altă dovadă suplimentară.

Potentul a mai arătat că în întâmpinare se face referire la diferite Ordine ale D.S.U. prin care s-a instituit carantina în Timișoara. În procesul verbal contestat nu se menționează însă vreun asemenea ordin, deci rămâne valabilă afirmația sa că procesul verbal nu este motivat în drept, că e pomenită doar Legea nr. 55/2020 care prevede posibilitatea instituirii carantinei, fără să se arate temeiul juridic al pretenției că în 14 martie 2021 în Timișoara era carantină.

La data de 02.07.2021 intimatul a depus **concluzii scrise** prin care a solicitat respingerea plângerii ca neîntemeiată și menținerea procesului verbal ca temeinic și legal, depunând la dosar istoricul contravențional al petentului.

A fost încuviințată și administrată proba cu înscrisurile depuse la dosar de ambele părți, planșe foto și proba video depuse de intimată.

Analizând probele administrate prin prisma dispozițiilor legale incidente, instanța reține următoarele:

În fapt, prin procesul-verbal de contravenție seria JO nr. 2167280 din 14.03.2021 (f. 17), petentul a fost sancționat contravențional cu amendă în cuantum de 1000 lei, pentru fapta prevăzută de art. 65 lit. o din Legea nr. 55/2020 raportat la art. 3 din Anexa nr. 3 la H.G. nr. 293/2021 și sancționată de art. 66 lit. b din Legea nr. 55/2020.

Astfel, s-a reținut că la data de 14.03.2021, în jurul orei 16:20, petentul a fost depistat în timp ce se afla în Piața Victoriei din Timișoara, fiind în deplasare pe domeniul public și deși a prezentat o declarație pe proprie răspundere, acesta nu își justifică prezența în acel loc. Totodată, acesta a staționat în Piața Victoriei pentru aproximativ 30 de minute deși i s-a pus în vedere faptul că nu respectă prevederile legale.

La rubrica alte mențiuni s-a consemnat faptul că procesul verbal a fost întocmit la sediul unității intimatului, în lipsa contravenientului (f. 17).

Procesul verbal a fost comunicat petentului sub semnătură la data de 22.03.2021, prin scrisoare recomandată (f. 21).

În drept, potrivit 65 lit. o din Legea nr. 55/2020, *nerespectarea de către persoanele fizice a interdicției de ieșire din clădirile, localitățile sau zonele geografice în care a fost instituită carantina potrivit art. 5 alin. (3) lit. c) constituie contravenție, în măsura în care nu este săvârșită în astfel de condiții încât să fie considerată potrivit legii penale infracțiune*, iar potrivit art. 66 lit. a) din același act normativ, *se sancționează cu amendă de la 1000 la 5000 lei.*

De asemenea, potrivit art. 5 alin. 3 lit. b din Legea nr. 55/2020, *interzicerea ieșirii din zonele stabilite și, după caz, în intervalele orare stabilite sau instituirea carantinei asupra unor clădiri, localități sau zone geografice.*

În speță, prin raportare la data înregistrării plângerii (02.04.2021) și data comunicării procesului verbal de contravenție (22.03.2021 - f. 21), instanța reține că petentul a formulat plângerea în termenul de 15 zile prevăzut de lege.

Sub **aspectul legalității**, analizând modul de întocmire a procesului-verbal, instanța constată că acesta respectă dispozițiile imperative ale legii, nefiind incidentă niciuna dintre cauzele de nulitate absolută prevăzute de art. 17 din O.G. nr. 2/2001. Astfel, procesul-verbal de contravenție conține mențiunile privitoare la numele, prenumele și calitatea agentului constatat, numele și prenumele contravenientului, codul numeric personal al acestuia, descrierea faptei săvârșite, data comiterii acesteia și semnătura agentului constatat.

În ceea ce privește motivul de nulitate invocat de petent întrucât în procesul verbal de contravenție nu s-a indicat ocupația și locul său de muncă, instanța constată că acesta este neîntemeiat. Analizând dispozițiile art. 16-19 din O.G. nr. 2/2001 se constată că pentru a fi legal încheiat actul de sancționare nu trebuie să indice ocupația și locul de muncă al petentului.

Referitor la susținerile petentului privind încheierea procesului verbal în absența sa și fără a avea posibilitatea de a formula obiecțiuni, instanța reține că aceste aspecte nu pot conduce, singure, la anularea actului sancționator, din interpretarea dispozițiilor art. 19 ale O.G. nr. 2/2001.

Needucerea la cunoștința petentului posibilitatea de a formula obiecțiuni ori lipsa obiecțiunilor din cuprinsul actului sancționator sunt prevăzute sub sancțiunea nulității relative, astfel încât petentul este ținut să facă dovada unei vătămări care nu poate fi înlăturată decât prin anularea actului. Or, în cauză, instanța constată că petentul nu a făcut dovada vătămării suferite, cu atât mai mult cu cât a uzat de dreptul de a formula plângere contravențională la instanța competentă, verificându-se legalitatea procesului-verbal contestat.

În ceea ce privește lipsa semnăturii martorului asistent pe actul de sancționare, instanța constată că, în cauză, au fost respectate prevederile legale statuate de art. 19 alin. 2 și 3 din O.G. nr. 2/2001. Din moment ce procesul-verbal a fost încheiat la sediul unității intimatului, calitatea de martor asistent nu poate fi arogată de către un alt agent constatat.

Față de cele expuse mai sus, instanța constată că procesul-verbal de constatare și sancționare a contravențiilor în cauză a fost încheiat cu respectarea dispozițiilor prevăzute de lege sub sancțiunea nulității.

Referitor la *temeinicia* procesului-verbal contestat, instanța observă că acesta a fost încheiat pe baza constatărilor directe (*ex propriis sensibus*) ale agentului constator din cadrul instituției intimatei. Astfel, actul administrativ în discuție se bucură de prezumția de veridicitate, în sensul că actul reflectă în mod real ceea ce a stabilit autoritatea emitentă.

Motivul pentru care actele administrative sunt înzestrate cu această caracteristică este încrederea că autoritatea (în această situație agentul constator) consemnează exact faptele pe care le constată, fără a denatura realitatea (cu atât mai mult cu cât, în ipoteza menționării intenționate sau chiar din neglijență a unor împrejurări nereale, agentul constator este expus unor posibile sancțiuni de natură disciplinară sau penală).

Pe de altă parte, persoana sancționată contravențional se bucură de prezumția de nevinovăție până la pronunțarea unei hotărâri irevocabile prin care să se stabilească vinovăția sa. Această prezumție nu neagă, însă, valoarea probatorie a procesului-verbal de contravenție legal întocmit, ci astfel se realizează și un echilibru între interesul general al statului, în reglementarea măsurilor privind constatarea contravențiilor și interesul particular.

Împrejurarea că, în principiu, prezumția de nevinovăție poartă și asupra sarcinii probei, în sensul că aceasta ar reveni intimatei, iar îndoiala profită persoanei acuzate, nu este de natură să conducă, automat, la admiterea plângerii formulate și la anularea procesului-verbal de constatare și sancționare a contravenției.

În cauză, petentul a invocat faptul că s-a deplasat în mai multe scopuri, bifând pe declarația pe proprie răspundere mai multe motive, aspect necontestat de părți.

Potrivit art. 1 al Ordinului D.S.U. nr. 6578/06.03.2021, *se instituie măsura de carantină zonală, începând cu data de 08.03.2021, ora 00:00, pentru o perioadă de 14 zile, până la data de 22.03.2021, ora 00:00, pentru municipiul Timișoara (...).*

Conform art. 3 din acest Ordin, *circulația și staționarea în spațiile publice, din interiorul zonei carantinate, a persoanelor sunt interzise, cu excepția motivelor bine justificate, pe baza declarației pe propria răspundere, legitimației de serviciu sau a adeverinței eliberate de angajator*, iar la art. 4 pct. 3 se dispune că *în intervalul orar 6,00-22,00, în interiorul zonei menționate la art. 1 alin. 2 se interzice circulația tuturor persoanelor în afara locuinței/gospodăriei, cu următoarele excepții: ..., pct. 6 și 7 ale art. 4 din Ordin stabilind că: 6. pentru verificarea motivului deplasării în interes profesional, persoanele sunt obligate să prezinte, la cererea personalului autorităților abilitate, legitimația de serviciu, adeverința eliberată de angajator, cu precizarea programului de lucru, sau o declarație pe propria răspundere, cu precizarea intervalului orar necesar desfășurării activității; 7. pentru verificarea motivului deplasării în interes personal, persoanele sunt obligate să prezinte, la cererea personalului autorităților abilitate, o declarație pe propria răspundere, completată în prealabil.*

În cauza de față, instanța constată că Ordinul D.S.U. nr. 6578 din data de 06.03.2021 prevede expres și limitativ motivele care justifică prezența unei persoane fizice pe spațiul public. Astfel, agenții constatori abilitați de lege au competența de a verifica dacă petentul a prezentat declarația pe propria răspundere în care erau menționate motivele prezenței sale în Piața Victoriei din Timișoara la data de 14.03.2021, așa cum sunt prevăzute de dispozițiile art. 4 alin. 3 din Ordinul arătat mai sus.

Instanța constată că petentul a prezentat o declarație pe proprie răspundere, aspect reținut atât în cuprinsul procesului verbal de contravenție, cât și în raportul agentului constator aflat la fila 18 dosar. Împrejurarea că în cuprinsul declarației au fost bifate mai multe puncte nu are relevanță în cauză întrucât normele legale nu instituie obligativitatea precizării unui singur motiv.

Totuși, instanța constată că potrivit art. 4 alin. 6 și 7 din Ordin, agentul constator are competența de a verifica motivul deplasării sub aspectul existenței sale, a bifării pe declarație și înscrierea lui printre motivele justificate menționate expres. Însă, agentul constator nu are competența de a verifica realitatea celor consemnate în cuprinsul declarației pe proprie răspundere, neavând posibilitatea de a solicita dovezi suplimentare sub acest aspect.

De asemenea, se reține că dispozițiile art. 66 lit. o din Legea nr. 55/2020 prevăd că natura contravențională a acestei fapte are caracter subsidiar.

Pentru aceste considerente, constatând netemeinicia procesului-verbal de contravenție, instanța va admite plângerea contravențională formulată de petentul Mioc Marius Remus în contradictoriu cu intimata Inspectoratul de Jandarmi Județean Timiș (UM 0520 Timișoara) și va anula procesul verbal de contravenție seria JO nr. 2167280/14.03.2021, cu consecința exonerării petentului de la plata amenzii contravenționale stabilite în sarcina sa în cuantum de 1000 lei.

În baza art. 453 C.proc.civ., instanța va dispune obligarea intimitei la plata către petent a sumei de 20 lei cu titlu de cheltuieli de judecată constând în taxă judiciară de timbru (f. 8).

**PENTRU ACESTE MOTIVE,
ÎN NUMELE LEGH,
HOTĂRĂȘTE:**

Admite *plângerea contravențională* formulată de petentul MIOC MARIUS REMUS, (...), în contradictoriu cu INSPECTORATUL DE JANDARMI JUDEȚEAN TIMIȘ (U.M. 0520 Timișoara), cu sediul în Timișoara, B-dul Gheorghe Barițiu, nr. 19-21, jud. Timiș, împotriva procesului-verbal de contravenție seria JO nr. 2167280/22.03.2021.

Anulează procesul-verbal contravenție seria JO nr. 2167280/22.03.2021 încheiat de intimată.

Exonerează petentul de plata amenzii contravenționale în cuantum de 1000 lei.

Cu drept de apel în termen de 30 zile de la comunicare. Cererea se depune la Judecătoria Timișoara.

Pronunțată prin punerea soluției la dispoziția părților prin mijlocirea grefei instanței, astăzi, 14.07.2021.

**PREȘEDINTE,
SIMONA MARIA**

**GREFIER, ANDREI
MORAR CLAUDIA**

Red. A.S.M./Tehnored.M.C./21.07.2021/4 ex.